

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIMECRES 28 D'ABRIL DE 2010

[EL PUNT](#)

[Els sindicats inicien un nou calendari de mobilitzacions contra la política educativa](#)

[EL PERIODICO](#)

[El 'cas Najwa' alerta de l'ús dels codis escolars per segregar](#)

[EL PERIODICO](#)

[Josep Maria Fonalleras: "El vel i els ponts del diàleg"](#)

[AVUI](#)

[Els immigrants joves se senten més catalans que espanyols](#)

[3ALACARTA](#)

[Com repartim \(bé\) el nostre temps](#)

[EL PUNT](#)

[L'arquitectura entra a les aules](#)

[EL PAIS](#)

[El abandono educativo engulle más recursos](#)

[EL PAIS](#)

[El Gobierno quiere frenar el "crecimiento indiscriminado" de los campus](#)

EL PUNT. 28.04.10

ELS SINDICATS INICIEN UN NOU CALENDARI DE MOBILITZACIONS CONTRA LA POLÍTIKA EDUCATIVA

Representants dels diferents sindicats d'ensenyament es van concentrar ahir davant dels serveis territorials a Girona del Departament d'Educació contra la política educativa i per reclamar que no es retallin les plantilles. Arreu de Catalunya es van portar a terme protestes i diverses concentracions, que suposen l'arrencada d'un calendari de mobilitzacions que està previst que acabi el 29 de maig amb una manifestació de la comunitat educativa.

Demà començarà un referèndum als centres escolars, al qual estaran cridats a participar-hi els professors, els pares i mares i els alumnes de secundària. Els sindicats USTEC-STEs, CCOO, ASPEPC-SPS i FETE-UGT volen donar a conèixer l'opinió de la comunitat educativa respecte de la política del govern i, en concret, avaluar les mesures que promou el conseller d'Educació, Ernest Maragall. Els sindicats volen fer una crida a la societat «per buscar, compartir i plantejar accions imaginatives i contundents que obliguin el departament a iniciar un veritable procés negociador amb els sindicats representatius». Pel 6 de maig s'ha previst fer concentracions en centres on s'estan fent retallades i tancaments de grups i línies (els sindicats no tenen constància que això passi a les comarques gironines). CCOO va iniciar dilluns a Girona unes xerrades sobre el nou decret de direccions, per al qual també es reclamen millores.

[inici](#)

EL PERIODICO. 28.04.10

EL 'CAS NAJWA' ALERTA DE L'ÚS DELS CODIS ESCOLARS PER SEGREGAR

Els centres catalans no poden tenir normes que coartïn el dret primordial a l'educació

El Govern creu necessari revisar els reglaments interns, però no preveu una normativa sobre el hijab

Els reglaments dels centres no poden segregar els alumnes. Aquesta por, arran del rebuig de dos instituts de Pozuelo de Alarcón (Madrid) a admetre a les seves aules l'estudiant Najwa Malha, de 16 anys, per la seva intenció d'anar a classe amb hijab, va portar a ahir el ministre d'Educació, Ángel Gabilondo, a plantejar la necessitat de revisar aquestes normes internes, d'acord amb les comunitats autònomes. L'objectiu és evitar que els reglaments vulnerin drets fonamentals com el de l'escolarització. No obstant, ni el ministre d'Educació ni el de

Justícia van plantejar l'elaboració d'una norma o la revisió de l'actual llei orgànica d'educació (LOE), que atorga tots els poders, sense matisos ni excepcions, als consells escolars per decidir sobre la vestimenta dels alumnes. «Es planteja un debat sobre la constitucionalitat del reglament de règim intern dels centres. No m'agraden els col·legis on es va segregant ideològicament els alumnes», va opinar el ministre d'Educació. Gabilondo també va demanar que «un debat tan seriós com aquest no sigui esgrimit sobre el cap de cap escolar».

FORA COARTADES

El titular de Justícia, Francisco Caamaño, va recolzar la proposta. «Hem de compaginar el dret a l'educació amb el dret també fonamental a la llibertat religiosa», va dir. «No és el mateix portar un vel que una gorra», va defensar el ministre. Caamaño va afegir que el tractament d'«aquesta mena de conflictes sempre s'ha de fer des d'una ponderació equilibrada dels interessos en joc».

El Ministeri d'Igualtat també va fer pinya en contra de la decisió de l'institut Camilo José Cela d'impedir fa dues setmanes l'accés a les aules de Najwa amb el mocador islàmic i, després, del San Juan de la Cruz, que va ser proposat com a solució per la Conselleria d'Educació, però que dilluns passat va canviar el seu reglament a correcció per impedir l'assistència a classe amb el cap cobert. «El cas servirà per col·locar els reglaments dels centres al seu lloc just. No poden ser utilitzats com a coartada per conculcar el dret a l'educació», va subratllar Gabriel Alconchel, director general de l'Institut de la Joventut.

La Generalitat va coincidir amb l'opinió de Gabilondo. «La conselleria no revisa, un per un, els reglaments interns de cada centre educatiu –van indicar fonts del Departament d'Educació–, però en tot moment els equips directius saben que no poden establir normes que en contravinguin d'altres de superiors, com la de garantir el dret a l'escolarització».

SOLUCIÓ A CATALUNYA

Educació, per tant, va confirmar que no té previst regular l'ús del hijab i va advertir, en consonància amb el ministre, del risc que actuacions com les dels dos instituts de Pozuelo de Alarcón derivin en la creació de facto de dos tipus de centres: els que permeten els mocadors islàmics i els que no, una separació que desequilibraria el repartiment igualitari d'immigrants. El departament que dirigeix Ernest Maragall va recordar que a Catalunya només s'ha donat una situació similar a la de Najwa, el 2007 a Girona, però va quedar solucionada amb rapidesa: es va obligar el centre educatiu a readmetre una nena a la qual s'havia impedit assistir a classe amb hijab.

LA LOE COM A ESCUT

La consellera d'Educació de Madrid, Lucía Figar, va sostenir que no es pot entrar en els reglaments interns dels col·legis i va confiar que Najwa s'incorpori aviat a l'institut Gerardo Diego, on se li ha assignat plaça. Ahir no va anar a classe. Fonts pròximes a la noia van apuntar que espera que s'asserenin els ànims. Mentrestant, la família prepara accions judicials contra la Conselleria d'Educació, pensa recórrer al Defensor del Poble i està disposada a arribar al Tribunal Constitucional. «La norma comuna avui és la LOE. Diu que els centres educatius tenen la potestat d'elaborar reglaments interns i normes de convivència. És la llei que estem complint», es va escudar Figar. Una llei orgànica que, el món al revés, es va aprovar el 2005 amb els vots en contra només del PP.

LA GENERALITAT DESTINA 300 MILIONS A LA LLEI D'ACOLLIDA D'IMMIGRANTS

La norma considera el català com a llengua de la política d'integració

Convidar els immigrants a apuntar-se a cursos de català, de coneixements laborals o sobre la societat d'acollida, amb l'incentiu que aquesta formació els ajudarà a obtenir l'autorització per arrelament, renovar el permís de residència o adquirir la nacionalitat espanyola.

Aquest és l'objectiu de la llei d'acollida del Govern de la Generalitat que aprovarà avui el Parlament amb el suport de CiU després de la introducció de diverses esmenes de la federació nacionalista. És un text dotat amb 300 milions d'euros per als pròxims sis anys.

La llei considera el català com la llengua comuna de les polítiques d'integració. Un criteri que el PP va considerar il·legal, però que el Consell de Garanties Estatutàries va avalar la setmana passada. El Govern al·lega que el català ha de ser la primera llengua de les polítiques d'acollida perquè el castellà ja és adquirit fàcilment pels immigrants en el seu contacte amb la societat. En tot cas, la Conselleria d'Acció Social sosté que oferirà formació en castellà a qui ho sol·liciti.

PERMISOS Malgrat que assistir a aquests programes d'acollida no dona accés automàtic a documentació d'estrangeria, Acció Social està convençuda que seran en la pràctica garantia de cara a obtenir uns permisos que ara ja són objecte de nombroses sol·licituds per part dels immigrants.

El Govern es mostra optimista sobre la repercussió de la llei i calcula que fins al 2016 un de cada quatre estrangers s'haurà apuntat als cursos. L'únic requisit per participar-hi serà estar empadronat en algun municipi de Catalunya. Una condició que aquest any compleixen 875.000 immigrants extracomunitaris, dels quals 76.000 es troben en situació irregular. El volum d'estrangers sense papers s'ha reduït a nivells de l'any 2002, segons xifres del Govern.

El tripartit sosté que la inversió econòmica en polítiques d'acollida representarà a llarg termini un estalvi per a les administracions, perquè una formació més àmplia fa als estrangers més autosuficients i menys dependents.

[inici](#)

EL PERIÓDICO. 28.04.10

OPINIO

EL VEL I ELS PONTS DEL DIÀLEG

JOSEP MARIA FONALLERAS

No és fàcil prendre una postura davant la presència del vel islàmic en les aules de col·legis públics. El més mínim respecte a la laïcitat dels centres, que no poden permetre's, en la seva condició d'aconfeccionals, la concessió a una evidència tan clara, els obliga a prendre mesures perquè la religió no s'exhibeixi de manera explícita. Fins aquí, la teoria. En la pràctica, no és tan clar, sempre, que un hijab sigui una ofensa a la neutralitat. França, que té molta més experiència en el tema, els ha prohibit fa temps, però després d'un debat intens i agre, a vegades violent. A més, la República té una llarga tradició il·lustrada que fonamenta no solament el rebuig al vel, sinó qualsevol altra manifestació ideològica o confessional. A Espanya, i seré suau, no es pot dir que aquesta manera d'entendre la religió i l'educació sigui tan reculada en el temps. Si encara hi ha crucifixos en algunes escoles, si encara es planteja la seva desaparició com un pecat mortal, ¿amb quin dret podem negar a una nena la possibilitat que vagi a aprendre matemàtiques amb un mocador al cap?

Fa una setmana, vaig fer una xerrada sobre Salvador Espriu a uns nens de primària. Entre els alumnes, hi havia dues nenes amb hijab. Puc assegurar que no van estar gaire atents a les meves explicacions, quan vaig parlar d'allò tan sabut dels «ponts del diàleg». Però puc assegurar, amb la mateixa contundència, que la presència d'aquell vel no intimidava ni ofenia ni atemptava contra cap principi de la moral laica. I no vaig veure els seus companys indignats o ferits, sinó indiferents, davant de la voluntat de les nenes d'assistir a classe amb mocador. Els fets de la comunitat de Madrid, esperpèntics, farcits de demagògia, són, com a mínim, exagerats. Potser que rellegim Espriu, doncs, amb paràmetres nous.

[inici](#)

AVUI. 28.04.10

ELS IMMIGRANTS JOVES SE SENTEN MÉS CATALANS QUE ESPANYOLS

La identificació amb Catalunya es deu més a una actitud pragmàtica que a un sentiment polític. El castellà és la llengua d'acollida, però el català ajuda a la promoció social

Catalans per necessitat. Així es podrien definir els joves immigrants que viuen a Catalunya, segons un estudi de la secretaria d'Educació. L'estudi, que inclou una enquesta, revela que un 14,9% dels immigrants o fills d'immigrants se senten només catalans i el 26,1% se senten molt més catalans que espanyols. Aquestes xifres superen amb escreix el 7,6% de joves immigrants que se senten només espanyols o més espanyols que catalans.

El fet que predomini la identitat catalana, però, no es deu tant a un sentiment polític com a una actitud pragmàtica i d'intent de relació amb l'entorn. Els autors de l'estudi, Amado Alarcón i Kàtia Lurbe, expliquen que el sentiment de pertinença està basat en "una manera de viure i unes oportunitats de desenvolupament formatiu, laboral i vital molt diferents de les referències que tenen del país d'origen dels pares". Se senten més o menys catalans, els joves mostren molt més interès en assumptes locals que no pas en qüestions polítiques relacionades amb Catalunya. Un altre dels aspectes que tracta l'estudi és quina voluntat d'assimilació o de retorn al seu país tenen aquests joves. Per norma general, els joves immigrants que no han nascut a Catalunya sempre tenen present la idea de tornar. Ben diferent és el cas dels que han nascut aquí, ja que la majoria asseguren que només tornarien al seu país de vacances.

Un altre barem per mesurar la integració dels joves és la llengua en què parlen. La primera conclusió de l'estudi és clara: el castellà sol ser la llengua d'acollida, però el català és el motor de la promoció social. L'enquesta demostra que els percentatges d'ús d'una llengua i de l'altra són diferents segons se'ls preguntis la llengua que utilitzaven quan eren petits –amb predominis del castellà– i la llengua d'ús habitual que tenen ara, en què el català supera el castellà.

En l'enquesta també es reflecteixen els problemes que provoca el fet que bona part de la immigració vingui de països llatinoamericans i que, a les zones metropolitanes, als barris on resideixen els immigrants acostumi a haver-hi un domini lingüístic del castellà, fruit de les diverses onades d'immigració espanyola.

Catalunya té 308.000 immigrants censats d'entre 15 i 29 anys, i és el territori estatal líder en aquesta franja d'edat. Tot i que, en nombres absoluts, on n'hi ha més és a l'àrea metropolitana; en termes relatius, els joves tenen més pes sobre el total a les zones rurals. És el cas de comarques com l'Alt Empordà i el Baix Empordà, on els immigrants joves representen un 25% del total dels nousvinguts.

[inici](#)

3 A LA CARTA. 28.04.10

L'ENTREVISTA

COM REPARTIM (BÉ) EL NOSTRE TEMPS

En parlem amb Cristina Brullet, sociòloga i pedagoga, experta en gestió del temps, conciliació entre ocupació i vida personal, i en transformacions familiars i polítiques familiars.

VEURE VIDEO:

<http://www.tv3.cat/videos/2863970/Com-repartim-%28be%29-el-nostre-temps>

[inici](#)

EL PUNT. 28.04.10

LA CONTRA

L'ARQUITECTURA ENTRA A LES AULES

Cinc escoles gironines participen en un programa pilot per aprendre aquesta matèria

Una escola, una plaça o l'habitatge o barri on es viu. L'arquitectura s'amaga darrere dels edificis que ens envolten i molts cops passa desapercebuda. Amb la intenció que els alumnes puguin disposar de coneixements bàsics sobre aquesta matèria, la demarcació de les comarques gironines del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya ha engegat un projecte pedagògic amb una prova pilot a set escoles: el CEIP Eiximenis de Girona, el CEIP Domeny de Girona, el CEIP Can Puig de Banyoles, el CEIP Vedruna d'Arbúcies i el CEIP Sant Gregori. En la majoria d'escoles hi participen els nens de cinquè i sisè de primària, tot i que en alguns també els de infantil.

Fomentar l'interès

L'objectiu és fomentar l'interès i motivar la capacitat crítica dels alumnes per l'arquitectura. Per intentar aconseguir-ho, es fa un aprenentatge amb el seu entorn més immediat, com pot ser la seva escola, els poms de les portes, els colors de les parets, els paviments dels terres, els graons de les escales o l'estructura del pati.

El president de la demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Frederic Cabré, i l'artista Pep Ametlla (coordinadors del projecte, conjuntament amb la pedagoga Dolors Guix), van explicar que la iniciativa va arrencar a començament d'aquest curs escolar i s'han seleccionat per fer la prova pilot «escoles que ja tenien un ambient propici cap a l'arquitectura». Cadascun dels centres impulsa aquesta iniciativa dins la seva línia pedagògica, i es vol fer una posada en comú dels coneixements adquirits, en el que serà el primer congrés infantil d'arquitectura, que es portarà a terme el proper 7 de maig al Teatre de Salt. En aquest congrés està previst que hi assisteixin més de 200 alumnes. Per a l'any vinent, la intenció és fer una convocatòria del projecte oberta a totes les escoles gironines, segons van informar els responsables de la iniciativa.

El projecte té un caràcter pràctic i una de les finalitats que persegueix és que l'arquitectura esdevingui una part del coneixement a impartir en els projectes educatius dels centres de primària, «de la mateixa manera que ja ho és en les realitats diàries dels alumnes i mestres», segons es destaca des del Col·legi d'Arquitectes.

Descobrir l'arquitectura

Els temes que s'analitzen són l'arquitectura com a ofici i els seus oficis aplicats, les dimensions específiques vinculades a la idea del lloc, les relacions d'analogia respecte a la matèria i la diferència entre pensar i construir arquitectura. Cada centre escolar proposa activitats complementàries. Per ajudar els alumnes a descobrir l'arquitectura es porten a terme visites a diferents edificis significatius, com és la seu de la demarcació a Girona del Col·legi d'Arquitectes, situada a l'edifici de la Pia Almoïna. També es fa un taller pràctic perquè els alumnes prenguin consciència de les noves situacions espacials, visuals, tàctils i expressives, com pot ser dibuixar diferents escales, intuir la perspectiva dels objectes, descobrir de manera pràctica i a escala real la simetria bilateral, la composició i els ritmes d'una façana, o conèixer les propietats dels materials.

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya ja va portar a terme l'any 2003, per mitjà del Serveis Educatius d'Arquitectura (SEA), un projecte de sensibilització sobre l'arquitectura a escoles de primària, que va culminar en l'edició d'un CD-ROM pedagògic. Després dels bons resultats que es van obtenir amb aquesta iniciativa, la demarcació de Girona ha optat ara per engegar aquest nou projecte a les escoles, que porta per nom Ensenyar arquitectura. Aprendre arquitectura.

[*inici*](#)

EL PAIS. 28.04.10

REPORTAJE: LA SOSTENIBILIDAD DEL ESTADO DE BIENESTAR 3. EDUCACIÓN. EL FRACASO ESCOLAR

EL ABANDONO EDUCATIVO ENGULLE MÁS RECURSOS

Algunos sectores piden que se elimine la repetición de curso

A.MARS

Uno de los barómetros en los que se fijó Europa para valorar el grado de cumplimiento de la Agenda de Lisboa para alcanzar la sociedad del conocimiento es la evolución de la tasa de fracaso escolar en los países. España, que también pugna por transformar su modelo productivo tras años abonada al boom inmobiliario, tiene mala nota. Lejos de reducirlo, ha aumentado el abandono educativo temprano: el porcentaje de población de 18 a 24 años que no ha completado la Educación Secundaria de segunda etapa ni ha seguido ningún tipo de formación en las últimas semanas -éste es el indicador que mide el fracaso escolar- ha crecido del 29,6% al 31,8% entre 1998 y 2008, mientras que en la media de la Europa de los Veintisiete la tasa bajó del 16,6% en 2003 al 14,9% en 2008.

Además de frenar el desarrollo de una población capaz de asumir empleos de alto valor añadido, la lacra engulle miles de millones anuales. ¿Cuántos? La cuestión requeriría por sí sola una larga investigación, advierte Mariano Fernández Enguita, catedrático de Sociología de la Universidad de Salamanca, pero, de modo orientativo, echa cuentas: el gasto por alumno suma unos 1.000 euros al año en Secundaria. Sólo el hecho de que más del 40% haya repetido un año a los 15, habiendo 1.800.000 alumnos, ya representaría unos 750 millones de euros, que con los que repiten por segunda vez se acercarían a los 1.000. Si añadimos que en el Bachillerato repite cada año casi un cuarto de los alumnos, otros 150 millones; en la Formación Profesional hay algunos menos alumnos pero también menos promoción. Si miramos su producción futura, el 30% de alumnos que no termina la ESO tiene un 10% menos de probabilidades de ser económicamente activo, un 5% más de probabilidades de estar parado y va a ganar un 15% menos. Sólo esto representa una reducción del producto interior bruto (PIB) superior al 4,5%. "Nuestro fracaso educativo nos cuesta en conjunto el triple que la crisis", concluye Enguita, que reitera que se trata sólo de un "ejercicio mental impreciso", pero da idea de la magnitud del problema.

A la hora de buscar un tratamiento a la lacra, hace falta echar un vistazo al diagnóstico. La prosperidad económica vivida en España en los últimos años, con la creación masiva de puestos de trabajo en el sector del ladrillo, animó a muchos jóvenes a dejar los estudios y esa bonanza económica trajo consigo un repunte del fracaso. La Fundación Primero de Mayo, de CC OO, advierte también de la influencia que ha tenido la incorporación de población extranjera de esas edades, ya que su abandono educativo temprano es mayor: del 53,1% frente al 29% de los españoles en 2000 y del 46,4% frente al 28% en 2009. Esta entidad propone acabar con la "rigidez" del sistema y ofrecer a los estudiantes con problemas alternativas al abandono o "la denostada e ineficaz repetición". A su juicio, si los recursos destinados a los repetidores se empleasen en clases de refuerzo, el sistema ahorraría y los alumnos mejorarían.

Para Enguita, también debería erradicarse. "En términos lógicos es una barbaridad que por no superar una parte menor de los objetivos se haya de repetir el 100%. Es una barbaridad de origen galo que ellos mismos denominan irónicamente el mal francés y que aquí hemos asumido de forma acrítica". Estas ideas no han hecho mella en el Gobierno ni en la oposición. El Ejecutivo mantiene la repetición, pero admite que no debe servir para hacer exactamente lo mismo, es decir, que debe haber refuerzos y recursos específicos para el repetidor.

Juan Antonio Gómez Trinidad, diputado del PP, admite que la repetición es un asunto "opinable", pero defiende una clara diferenciación entre los contenidos que curse el joven que aspire a ir a la Universidad y el que busca una formación general básica, que quizá debería rebajarse: "Todos los jóvenes deben saber expresarse correctamente, ser capaces de recurrir una multa y conocer sus derechos, una serie de destrezas básicas que serán más necesarias que los contenidos que hemos diseñado en el siglo XIX", agrega.

[inici](#)

EL PAIS. 28.04.10

EL GOBIERNO QUIERE FRENAR EL "CRECIMIENTO INDISCRIMINADO" DE LOS CAMPUS

España tiene muchas universidades con una oferta muy parecida y muy repetida, tanto que al descender el número de alumnos por la curva de natalidad algunas carreras de algunos centros se han quedado medio vacías, y no es previsible que se vuelvan a llenar. Por eso, el Gobierno se ha propuesto seriamente "poner restricciones al crecimiento indiscriminado del número de universidades en España", y "reducir el número de titulaciones de grado que puedan reconfigurarse", es decir, que puedan repartirse entre universidades cercanas.

Estos son algunos de los puntos de la estrategia que se han propuesto el Gobierno, las comunidades y los rectores para modernizar el sistema universitario español con el horizonte de 2020. Está dentro del documento de reflexión para una nueva financiación de las universidades (promesa de la anterior legislatura) al que ayer dieron el visto bueno la Conferencia general de Política Universitaria y el Consejo de Universidades.

Así, hasta 2013, dentro del plan de Estabilidad del Gobierno para afrontar la crisis, toca apretarse el cinturón, es decir, que se dedicará ese tiempo a buscar la eficiencia de los recursos que ya hay, y que no se espera que mejoren. Empezando por hacer unas cuentas mucho más detalladas y transparentes que permitan gastar mejor. Y a partir de 2013, con la esperada salida de la crisis, se comenzarán a poner más recursos (no se dice cuánto) para mejorar la universidad.

Subida de matrículas

Sería en ese momento, en 2013, cuando se comenzarían a subir sustancialmente los precios de las tasas que pagan en la universidad pública los alumnos que suspendan. De tal manera que en el curso 2019-2020, la segunda matrícula valdrá el 50% del coste real de los estudios (hoy pagan entre el 20% y el 27% de ese valor) y el 100% en la tercera (hoy se paga entre el 29% y el 37%).

Pero, como explicó ayer el ministro Ángel Gabilondo, esa medida no se puede separar ni de los resultados de los alumnos ni de las becas. Así, el documento de financiación dice que las subidas de precios, que serán progresivas, no empezarán antes de que esté razonablemente implantado el nuevo sistema de becas y ayudas al estudio, que pretende aumentar el número de becarios, la cuantía de las becas y las modalidades de éstas, explicó el ministro.

[inici](#)